

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118201725
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118201725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., t.č. E. a E. X., o zaplatenie 288,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 288,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 288,- eur od 09.06.2015 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (VÚB, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 20.02.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 288,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.06.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/30/2018-27 zo dňa 25.09.2018, proti ktorému podal žalovaný v lehote odpor s vecným odôvodnením, preto súd platobný rozkaz uznesením č.k. 11Csp/30/2018-37 zo dňa 27.11.2018 zrušil.

3. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Z. o pôžičke evid.č. 20759121, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 288,- eur na kúpu spotrebného tovaru. Kúpna cena tovaru bola 290,- eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 2,- eurá a na zvyšok kúpnej ceny žalobca poskytol žalovanému pôžičku podľa zmluvy o pôžičke. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 18 mesačných splátkach v sume 16,- eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 288,- eur (uvedené bez akontácie). Do dňa spísania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 0 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 19.02.2015 listom vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 03.06.2015. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 288,- eur. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení, ktoré bolo žalovanému zasielané obyčajnou listovou zásielkou. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 290,- eur, ktorú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu. Ku dňu podania

žaloby žalovaný uhradil sumu 2,- eurá, ktorá suma zahŕňa akontáciu vo výške 2,- eurá a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 0 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že platobný rozkaz nie je dôvodný v takej miere, v akej sa mu kladie za vinu. Nakoľko sa momentálne nachádza z E., žiada súd, aby platobný rozkaz zrušil a aby ho odložil do doby, pokiaľ nebude prepustený na slobodu a nebude schopný dodať listiny.

5. Uznesením č.k. 11Csp/30/2018-68 zo dňa 28.01.2019 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť VÚB, a.s. a na jeho miesto vstúpil žalobca uvedený v záhlaví tohto rozsudku.

6. Žalobca ako dôkazy predložil Notársku zápisnicu N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017, Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Prílohu č. 2 Informácie o finančnom sprostredkovaní, Prílohu č. 1 Všeobecné obchodné podmienky, Predžalobnú upomienku zo dňa 19.02.2015, fotokópiu obálky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 03.06.2015, Prehľad splátok a úhrad, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.06.2018, Podací hárok, Prílohu č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 08.06.2018.

7. Žalovaný v konaní žiaden dôkaz nepredložil ani neoznačil.

8. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

11. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 288,- eur za účelom kúpy spotrebného tovaru (mobilný telefón), ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 18-ich mesačných splátkach vo výške 16,- eur. Kúpna cena spotrebného tovaru bola 290,- eur, pričom po úhrade akontácie vo výške 2,- eurá bola predmetom pôžičky peňažná suma vo výške 288,- eur. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 0%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 44,06%. Z článku 5 ods. 5.2 VOP vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z článku 5 ods. 5.3 VOP vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 9 ods. 9.2 VOP vyplýva, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Žalovaný na uvedenú zmluvu nezapltil, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, žiadnu sumu, keď suma akontácie nespadá do pôžičky. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s plnením splátok, žalobca listom zo dňa 19.02.2015 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celej pôžičky. Pretože žalovaný dlžné splátky v dodatočnej lehote neuhradil, žalobca listom zo dňa 03.06.2015 pôžičku zosplatnil. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 21.06.2018 postúpená zo spoločnosti pôvodného žalobcu na spoločnosť žalobcu.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

15. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

20. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

25. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny

predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva obsahovala náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom odhliadnuc od uvedeného bola pôžička dojednaná ako bezúročná a bez poplatkov. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas a zo sumy pôžičky veriteľovi nič neuhradil. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi (ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu) sumu 288,- eur, ktorá predstavuje sumu nevrátenej pôžičky.

26. Žalovaný v konaní tvrdil, že výška dlhu nezodpovedá skutočnosti, avšak napriek tomu, že ho súd vyzval na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich zaplatenie žalovanej pohľadávky (prípís súdu na č.l. 40), žalovaný do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej (§ 296 CSP) žiaden dôkaz nepredložil ani neoznačil. Žalovaný tak neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že jeho dlh je v nižšej sume ako v sume 288,- eur.

27. Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak žalovaný tvrdil, že výška dlhu je iná, ako si žalobca žalobou uplatnil, bolo jeho povinnosťou predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia. Keďže takéto dôkazy žalovaný súdu nepredložil, súd dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalovaným. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazné bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“.

28. Keďže žalovaný peňažný záväzok 288,- eur riadne a včas nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 08.06.2015, nakoľko k zosplateniu spotrebiteľského úveru došlo listom zo dňa 03.06.2015, po predchádzajúcom upozornení na možnosť zosplatenia listom zo dňa 19.02.2015. Oznámenie o zosplatení bolo doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve, pričom iná adresa pobytu zo strany žalovaného právneho predchodcovi žalobcu oznámená nebola. V konaní nebolo sporným, že oznámenie o zosplatení bolo žalovanému doručované obyčajnou listovou zásielkou, pričom vzhľadom na všeobecne známy čas poštovej prepravy 3-4 dni možno dospieť k záveru, že oznámenie možno považovať za doručené žalovanému dňa 08.06.2015. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 09.06.2015. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 09.06.2015, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,05%. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% (5 + 0,05 %) ročne zo sumy 288,- eur od 09.06.2015 do zaplatenia.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v celom rozsahu, a preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 288,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 288,- eur od 09.06.2015 do zaplatenia.

30. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

31. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, ako aj na skutočnosť, že žalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanému na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

35. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol úspešný v celom rozsahu, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený, a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).